SAYI:71
YIL:19
Fiyatı: 1000 Lira
KDV dahil
30 MART 1991 CUMARTESİ

AVNİ

ONDOKUZ YILLIK YENİ MİZAH DERGİNİZ

Bir koyup üç, hatta yirmi almak biçiminde özetlenen Özal'ın Körfez politikası tutmadı. "Cesurluk" ve "kurnazlık" sayılan çarıklı dış politika anlayışı Camp David'te iflas etti. Türkiye savaşta uğradığı 10 milyar dolar zararın karşılığını beklerken, Amerika'dan bol bol nasihat aldı.

İŞTE, AMERİKA SEYAHATİNİN FATURASI TURGUT'CUUM... İSTEDİĞİN PARAYI ÇIKARIRSAK, BANA 5 MİLYON DOLAR BORÇLANIYORSUN, AMA ÖNEMLİ DİİL, ALMIYCAM. FEDAKAR TÜRK MİLLETİNE NAÇİZANE BİR HEDİYEM OLSUN...

TURTA 250 mil. $
APERATİF 350 mil $
YEMEKLER 500 mil.$
RESİMLERE BAKMA 75 mil.$
GOLF ARABAYLA GEZME 250mil.$
BE GÜLME 160 mil. $
TORUNLARIN BAŞINI OKŞAMA 80 mil. $
TUVALET $

KOFTİ KABARE

harala gürele

Mehmet Çağçağ

SEVGİLİ YILDIRIM STOP.. BİLEĞİNİN KIRILMASI HADİSESİNE ÇOK ÜZÜLDÜM STOP... İMZA ATAMAMANIN HİÇ ÖNEMİ YOK STOP BEN YAKIN DA GELİYORUM STOP.. SENİN YERİNE ATARIM STOP. DERİN SEVGİLER. STOP.. GERDANINDAN ÖPÜCÜKLER STOP.. TURGUT

SENARYOSU BİZE ÖYKÜSÜ BİZE OYUNCULARI BİZE AİT OLAN İSVİÇRELİ YÖNETMEN XAVIER KOLLER'İN FİLMİ REISE DER HOFFNUNG İSİMLİ FİLM EN İYİ YABANCI FİLM OSKARINI ALDI... NE DİYELİM, DEMEKKİ BİZDE UN DA ŞEKER DE VARMIŞ HELVAYI YAPABİLEN YOKMUŞ.. HAYDİ HEP BERABER FİLME GİDİYORUZ VE ASIL ÖDÜLÜ BİZ VERİYORUZ...

★★★★★

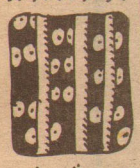

BÜZZÜKLER GEVŞEDİ CEZAEVLERİ TÜZÜĞÜ DEĞİŞTİRİLİYOR...

DÜNYADA EN AZ KİTAP OKUYAN, AMA TEK KİTAP İSKEN MİLLETİZ...

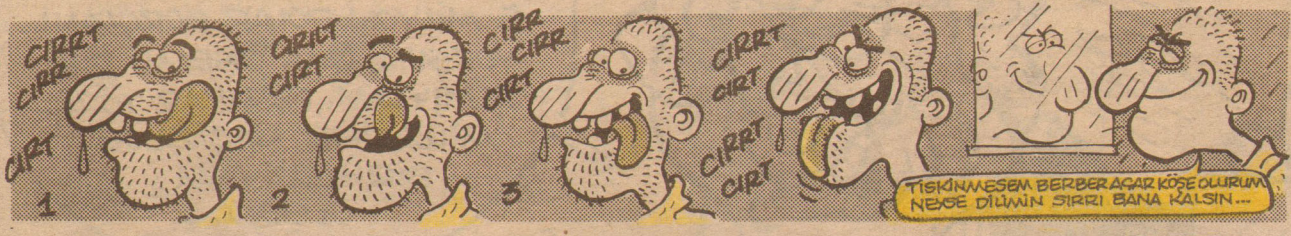

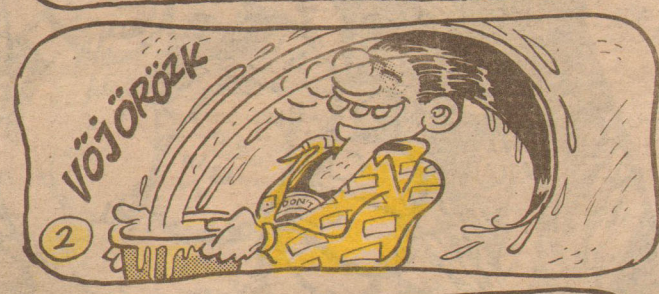

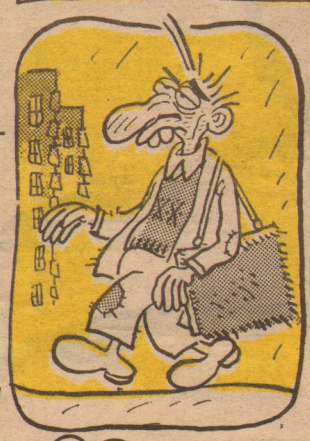

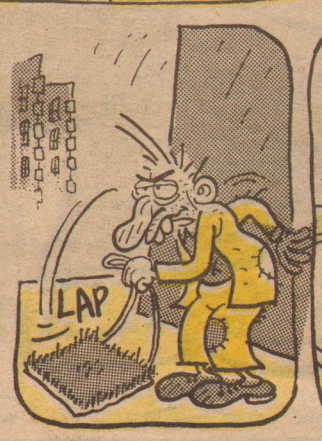

AVNİ 2

HAFTANIN KONUĞU

Verdi-Ferdi sentezi

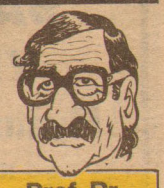

Prof. Dr. KURTHAN FİŞEK

Evvel zaman içinde, Orta Asya'nın uçsuz bucaksızlığında, huzur içinde yaşarmış Çinli'ler... Avladıkları, topladıkları, yetiştirdikleriyle yetinir, geçinip giderlermiş...

Sabahın birinde uyanmışlar, tavuklar yok... Etrafta kanlı kemik, tavuk tüyü falan da yok... Yani, kurt-çakal takımının marifeti değil olanlar...

Hemen meşaleleri hazır edip sotaya yatmışlar o gece...

Sabaha karşı, kuzeyden gelip kümes istikametine yönelen hışırtıyı duyar duymaz da meşaleleri ateşlemişler...

Ne görsünler?

Bizim magandalar (o zaman transistörlü radyo ve John Travolta icat edilmediği için "magandanın Travolta dinlemişi" olan zontalar henüz yoktu) sürünerek kümese yaklaşıyorlar.

"Çalmaya gerek yok kardeşim..." demiş Çinli reis, "Gelin öküz verelim, tavuk verelim, çift- çubuk verelim, dört avrat verelim, barış içinde beraberce yaşayalım.."

"Olur!" demiş bizimkiler...

Dört gün sonra hepsi toz.. Beş gün sonra bu sefer inekler yok..

Yine sota, yine meşaleler, yine bizimkiler...

"Pes!" demiş Çinli reis, "Bedava verdik yahu! Çalmanın ne manası var?"

Bizimkiler pişkin... "Çalmanın zevki de bir başka abicim..."

* * *

Hikayenin devamı var.

Çinli'ler bakmış, bizimkilerin ıslah-iflah olacakları yok, Çin Seddi'ni örmeye başlamışlar... Onlar örmüş, bizimkiler etrafından dolanmış... Sonunda Alman ellerine varmışlar.

Sonuç?

Çin Seddi'nin devamı olarak Berlin Duvarı...

* * *

Binlerce yıldır tarih yollarındayız, üretmeye, yaratmaya, icat etmeye pek yatkınlığımız olmadı. Cukkayı tercih ettik.

Sonra da, cukka ettiğimizi kendimize benzettik.

Mesela, 600 yıllık gecikmeyle İngiliz'lerin Magna Carta'sına özendik. Hani 1215 yılında, İngiliz asilleri, "Vergi veririz, ama, vergi salarken bize de danışın!" deyip kralın yetkilerini kısıtlamışlardı ya! Ona işte... "Vergi de vermezük, padişahı da dinlemezük!" deyip Sened-i İttifak'ı (1808) çıkardık.

Yine mesela,rahmetli Mustafa Reşit Paşa'nın "Fransız" çabalarıyla, Osmanlı'ya Tanzimat Fermanı'nı, onunla beraber can-mal güvenliğini, bonapartist bürokrasiyi, mayonezli levreği getirdik. Can-mal güvenliği daha gelecek, gözlerimiz yollarda... İskoç etekli mayonezli levrek mutfaklarımızda yer almadı. Sos aşçılığının ancak lezzetsiz etlere uyduğunu akıl edemediğimiz için... Bir tek merkezci bonapartist devlet örgütlenmesi tuttu. Fransızlar gibi, bizde de aşağıdan yukarıya köylülük, yukarıdan aşağıya höt-zötçülük hakim olduğu için...

Peki, icat- keşif- yaratıcılık tarihine hiç mi katkımız olmadı?

Oldu. Altı tane...

"Şarkta oturup batıyı bulmak" sevdasında olduğumuz için, müzikte Verdi'yi ararken Ferdi'yi bulduk. Az iş değil...

Müziğe devam... Eserin bitiminden sonra sanatçıyı alkışlayan batılıdan aşağı kalmamak için, şarkı boyunca şak- şak tempo tutmaya başladık, sanatçıya yakın olup onu morallendirmek için cacıklı, piyazlı, rakılı, viskili, çiğ köfteli masalarımızı sahnenin dibine taşıdık.

(Devamı 4. sayfada)

AVNİ

ONDOKUZ YILLIK YENİ MİZAH DERGİNİZ

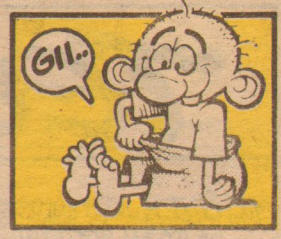

● **Erzincan ve Ağrı'da iki öğretmene, müdür ve diğer öğretmenler tarafından peşpeşe oruç dayağı... Milli Eğitim de çağdışı yobaz kadrolaşma su yüzüne çıkıyor..**

● **Şirketler Ahmet Özal'la ortaklık kurmak için yarışıyor..**

● **Sinemanın en önemli ödülü Oskar ı senaristi, oyuncuları, editörü hikayesi Türk olan "Umuda yolculuk" filmi aldı. Bu arada Türk filmleri oynayacak sinema bulamıyor..**

● **Akbulut, spor yapayım derken bileğini kırdı...**

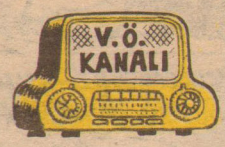

● **Kodamanlardan biri ölünce gazetelere milyarlarca liralık "Ölüm ilanı" verilip gösteriş yapılıyor. O parayla kaç fakir çocuk okutulur bre!**

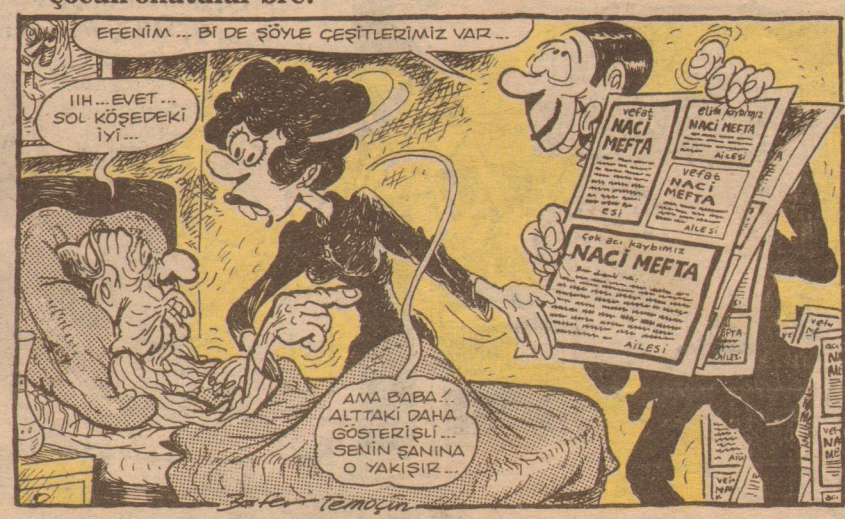

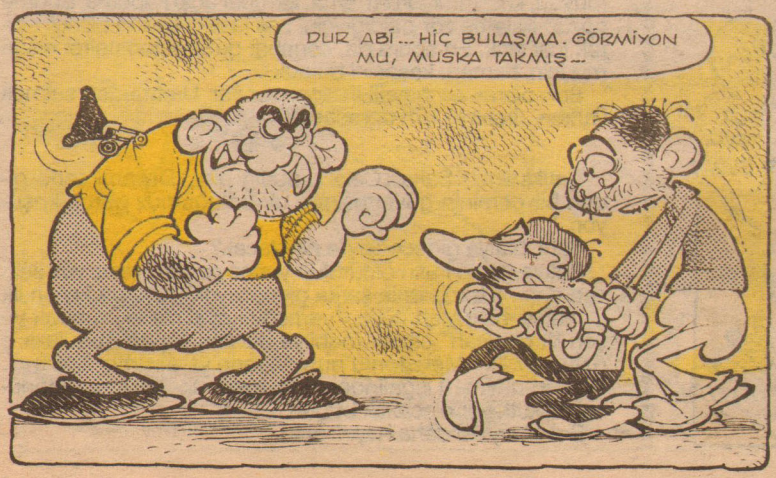

TESADÜF

Yazıp Çizen → İLBAN ERTEM

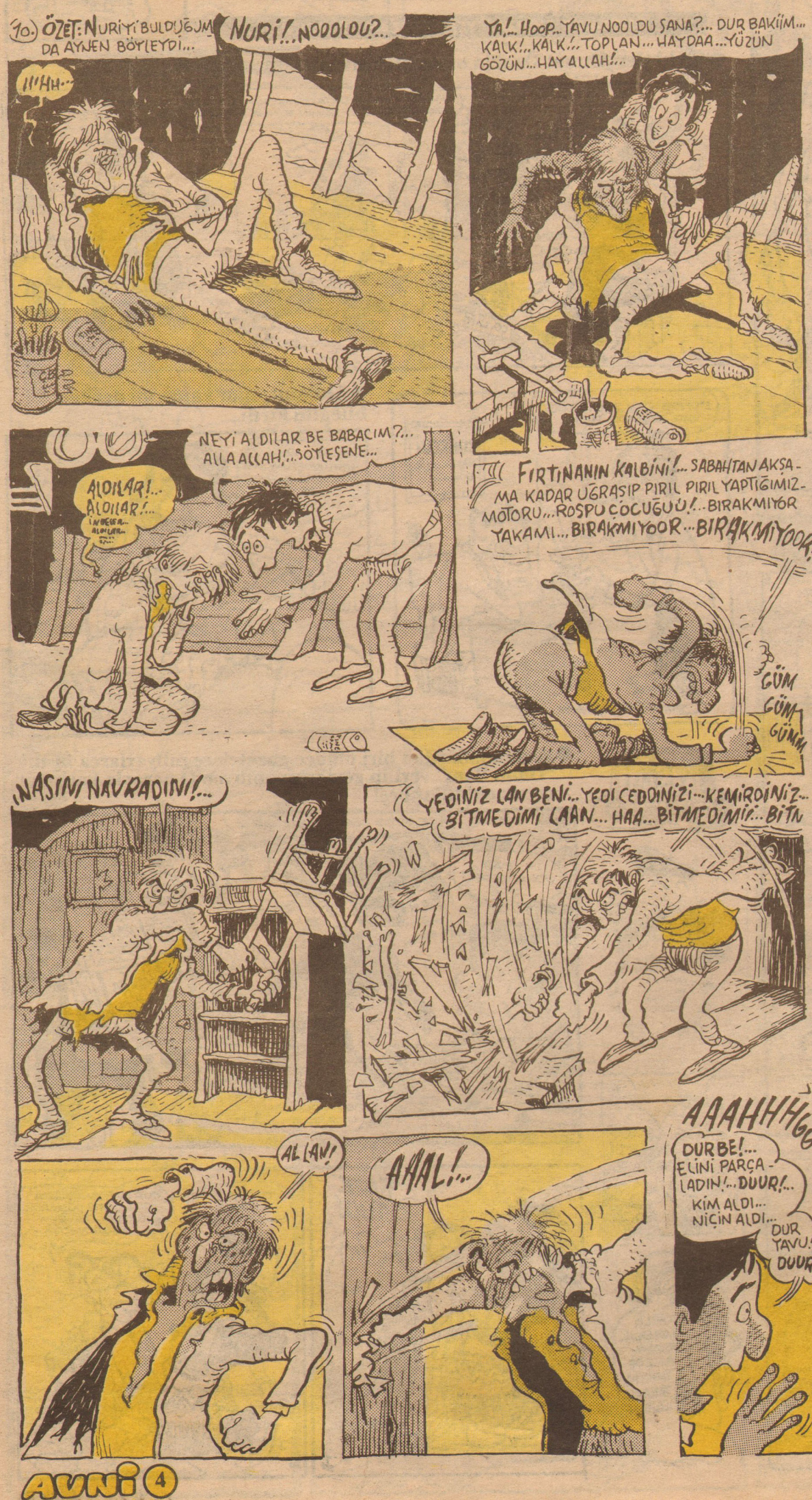

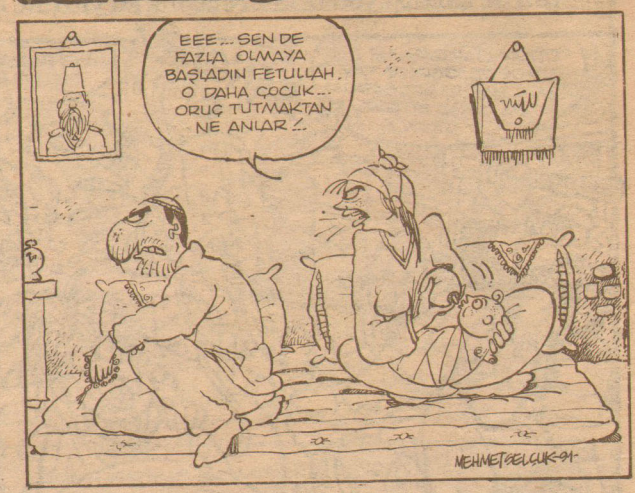

MEHMET SELÇUK (Elazığ)
Konu güzel ama espri zayıf... Yalnız bu konu artık espriyi karikatürü aştı, geçti.. Dinimizde zorlama yoktur. İbadet de, oruç da, hac da gönül rızasıyla Allah içindir. Ama bu yeni moda ARAP TİPİ MÜSLÜMANLIKTA bir takım adamlar kendilerini Allah'ın jandarması tayin ettiler. Ağrı'da ve Erzincan'da oruç tutmuyorlar diye kadınlı erkekli öğretmenler dövüldü... İçki, sigara satıyor diye dükkanlar bombalandı. Bu adamlar bu gücü ANAP'la birlikte gelen yeni Arap tipi müslümanlıktan alıyorlar... Ama bu fikir fukaraları Anadolu'nun ve İslam'ın tarihini bilmedikleri için bu terörü ve baskıyı estiririz sanıyorlar. Oysa Anadolu bu tür politik müslümanlığı kaldırmaz. Hacı Bektaş'ın ve Mevlana'nın ülkesinde salyangoz satmaya çalışıyorlar...
Ayrıca Allah'ın ve İslam'ın sopalı jandarmaya ihtiyacı yoktur.

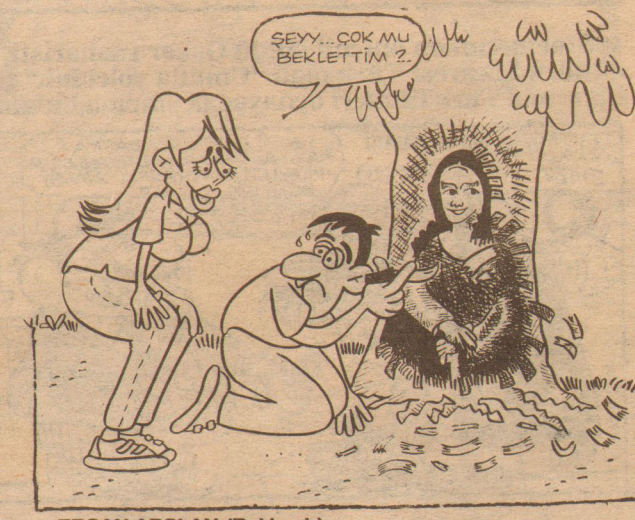

ERSAN ARSLAN (Balıkesir)
Benzerlerinin bir hayli çizilmesine rağmen yine de fena karikatür değil. Deseninizde çokça etki ve çokça eksiklik var

Oğuz ARAL

(2. Sayfadan Devam)

Verdi-Ferdi sentezi

Yemek pişirme konusundaki tembelliğimiz yüzünden, dünya mutfaklarına ilginç yemekler kazandırdık. Otoritelerden okuyoruz: "At sırtında uzun yol yapan, yemek pişirmeye de üşenen bütün topluluklarda olduğu gibi, bizde de, temel beslenme düzeni et- süte dayalıydı. At terkisinde çemenle pişmiş pastırmayı, taze kıyılmış koyun, keçi, sığır etinden bol baharatla öldürülmüş Tatar bifteğini, açıkta unutulan sütün tesadüfen mayalanmasıyla yoğurdu bulduk..."

Sonracıma, inek dışkısından ilk çiçek aşısını geliştirdik. Burnumuzun hep orda olmasından kaynaklanan bir tesadüf müydü, kestiremiyorum ama, fermuar açıp kapama, düğme çözüp ilikleme zor geldiği için, beli lastikli şalvarı bilinçli olarak icat ettik. En sonra da, cenabet gezmekten nefret ettiğimiz için, hamam kesesini bulduk.

Son olarak da hayali ihracatımız var. Üretmeden satmak varken, üretimle kim uğraşacak?

* * *

Çarıklı filozof Sakallı Celal'in dediği gibi, "Devamlı şarka giden bir geminin güvertesinde bir bölüğümüz garba koşuyor..."

Sahi, batıya gideceğiz de ne olacak?

Batıya giden Fatih öldürülüp yerine geçen Yavuz yüz seksen derece tornistanla şarka gitmeseydi, "sakalını kesen ilk padişah" II.Mahmut'a, "yemeğini iskemlede otururak yiyen ilk padişah" olarak mobilya devrimi yapan Abdülaziz'e özenseydik, Merzifonlu'nun Viyana'yı alışının 308'inci, Prut'un düşman işgalinden kurtuluşunun 280'inci yıldönümünü kutluyor olacaktık bugün...

Belki böylesi daha hayırlı oldu.

VAHŞET GİBİ

SONER GÜNDAY

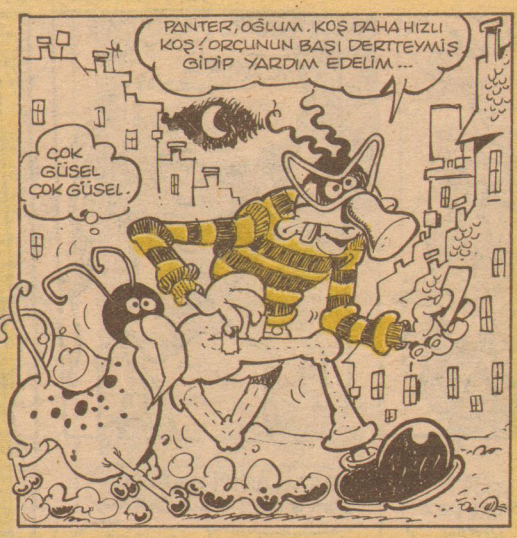

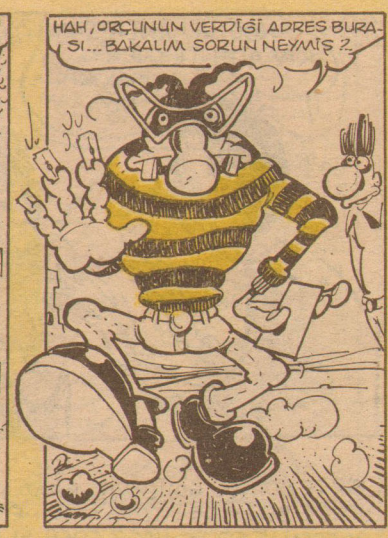

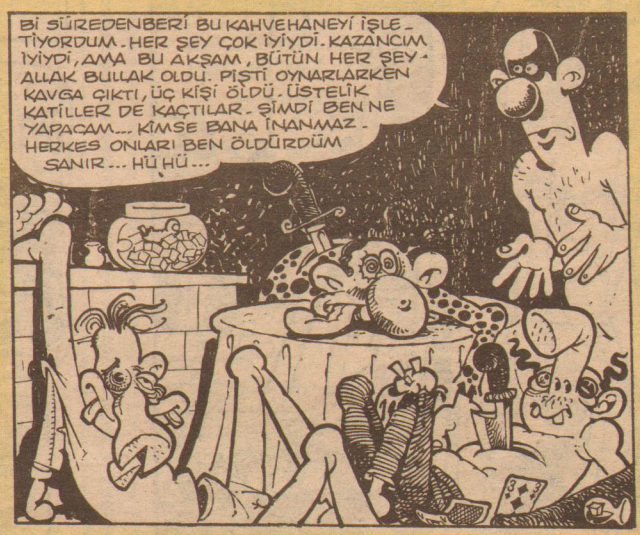

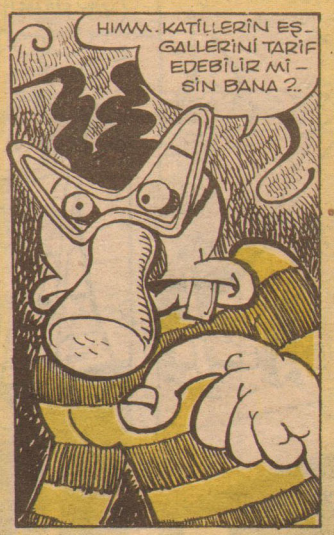

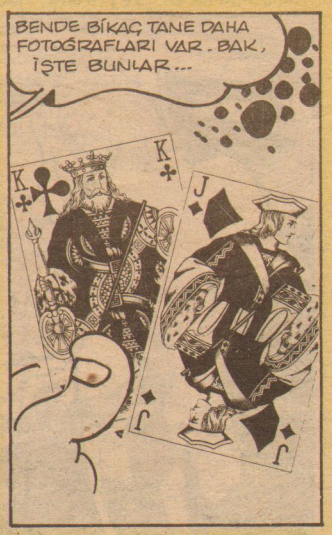

DEVAMI HAFTAYA

TESADÜF

Yazıp Çizen → İLBAN ERTEM

11.

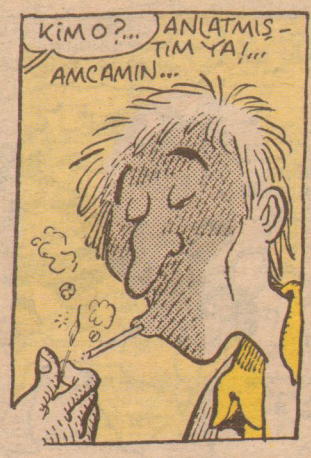

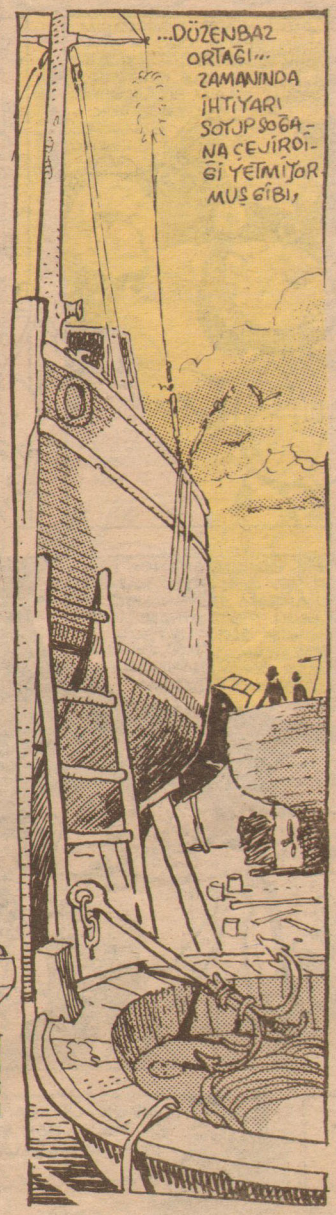

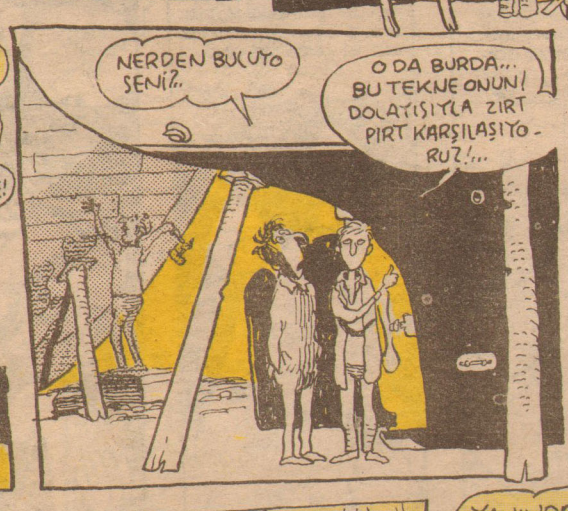

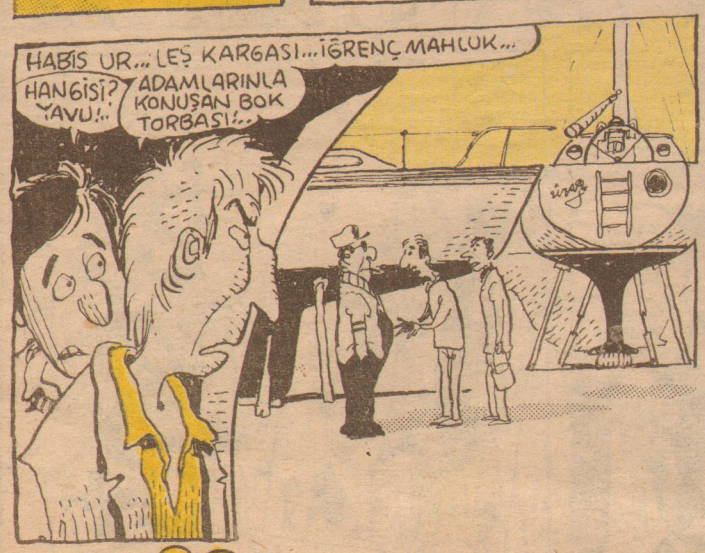

AVNİ 6

KISIR DÖNGÜ

FUNCAY AKGÜN

BENN! Yavuz Taşan..

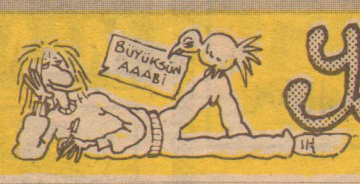

TÜM ZAMANLARIN EN BÜYÜK KARİKATÜRCÜSÜ YAVUZ TAŞAN TARAFINDAN LUTFEDİLMİŞTİR...

- Filim dünyasının düşeşi "Oscar" ödülleri bu gece veriliyor. "Kurtlarla Dans" filmi en mühim aday. Tefeci, politikacı, rüşvetçi, stokçu vs. gibi kurdun bile tırstığı tiplerle Çarliston, Lambada, Rap ve Vals yapan halkımızın ödülüne bi isim koysak "O sıkar biraz" ödülü iyi mi?
- Borsa ya gidelim, Akçimento alalım happuruhuppuru happuru huppuru yiiyeeliim.
- Kürtlerle, Kürdili hicazkar makamında, kükürt dioksitli görüşmeler, aktualitemizin dişinin kovuğundan kürdanla alındı.
- "Oscar" törenindeyim Nicholson, Costner, Niro ayaküstü fıkırdaşıyoruz, boy ortalamasının üstüne bi gözlük ve bıyık geziniyo... Ooo bu "sayfan" diyo. Bi şampanya kadehine parmak izi olarak bırakıyorum sayfamı... Kadehlerimizi tokuşturuyoruz Oooz'la sayfam onun kadehine geçiyo...Soonasını biliyosunuz.

Yasak=HADDİM OLMAYARAK, MÜSAADENİZLE, LEBİDERYA, ELİN Mİ AŞINIR, HAFAGANLAR BASTI, BİLAİSTİSNA, ŞİFONİYER, HER HALÜ KÂRDA ...

Bana sordular da mı çektiler?..

Gel Cenneti Gör

Öyle bir filim ismiki her yola çıkar. Deyelimki adam hapiste, karısı ziyaret günü ona gider. Mahkum da olsa hücresi onun için cennettir di mi. Yoksa Azapkapı olur hücre kapısı. İşte kadın gelir cennetini görmeye adamın. Ne görebilir ki. Yada senaryoyu şööle yapak. Adam turizimcidir. Her yaz böyle pankartlar asar, olaylar gelişir. Yok olmadı çok kötü şööle yapsak. Kız kör adam göz doktoru yada tersi. Tedavi için gelecek, acısız bi ameliyat. Sonra görücek dünyanın kaç bucak cennet olduğunu. Demeye debelendiğim, ismine bakarak sinemaya gitmek çok saçma. Bi de orjinal ismini beğenmeyip değiştiriyo ya bizim film tekelcileri. Hani Bulgarlar yapmaz bunu be.

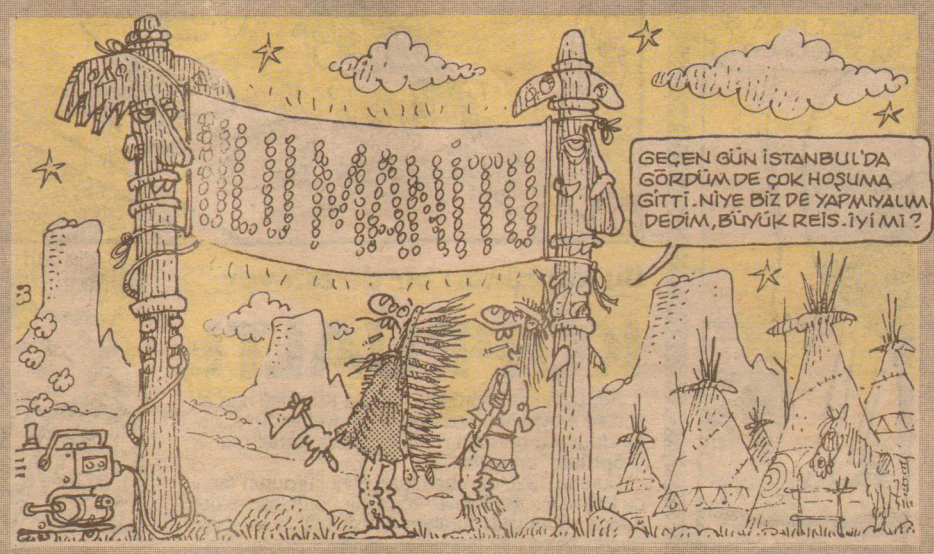

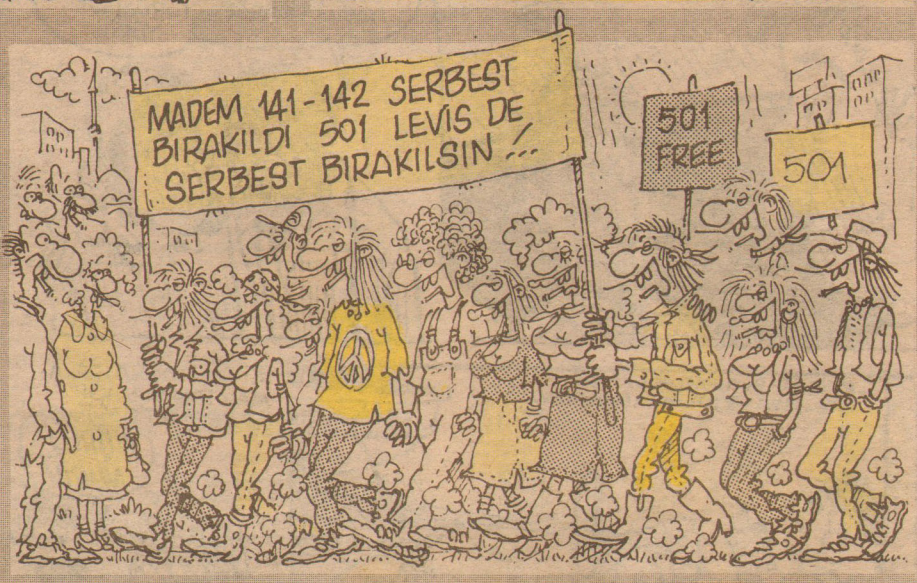

Sahalarımızda görmek istemediimiz hareketler seriisi...

Ünlüler, ünlü markalar ve akıl ıkınmaları

- **Pirsultan Abdal** a **Magnum** olurmuş
- Ne kadar **Soul II Soul** la dona düşer son damla
- Sakla samanı **L.A. Gear** zamanı
- Düşecek **Don Carleone**
- Bugün cuma enseyi **Kappa**
- **James Dean** sizin hakkından **iman** sız gelir
- **Tangarine Dream** kara seninki benden...
- **Dümbüllüyü** altın kafese koymuşlar...
- **Zappa** her zaman pilav yemez..
- **Ruhi Su** uyur düşman uyumaz
- **Playboy** dağa küsmüş **CNN** in haberi olmamış
- **War** patlasın **çar** oynasın
- **Brayn Dö Palma** komşu al
- **Dustin** acı söyler..

TESADÜF

YAZIP ÇİZEN → İLBAN ERTEM

12 HİÇ BİŞEY YAPAMIYORUM ADİYE... HİÇ BİŞEY... HİÇ!..
HADİİ... HADİİ... BAŞLAMA YİNE!...

TAKMA KAFANII... BAŞKA MOTOR ALIRSIN... HEM ZATEN ÖBÜRÜ ÇOK ESKİYDİ...
GENE GELİR ALIR NAMUSSUZ!..
HAŞTİRSİN! VERMEYİZ BE!

BELKİ DE BU "VERMEYİZ" SÖZÜNÜ HİÇ SÖYLEMEMELİYDİM... AMA O AN ÇIKIVERDİ AĞZIMDAN...
GERÇEKTEN BANA YARDIM EDER MİSİN?..

...VE TABİKİ "VERMEYİZ" DEN SONRA...

AYIPSIN! TABİİ EDERİM!..
...DİYE DEVAM ETTİM...

GÜNÜ GELİR BU SÖZÜNÜ TUTMANI İSTEYEBİLİRİM AMA...
BENDE TUTARIM!...

GÜZEEL... KURT GİBİ AÇIKTIM... NE YİYORUZ... HA!... SÖĞÜT KIYAK BİR DÖNER... HA!... KARŞIDAN YARIM EKMEĞE... YÜRÜ HADİ... YÜRÜ...

USTA BE!... SENİ ÇOK SEVDİM!... GEL ŞU TEKNE BİTİNCE, BERABER AÇILALIM DENİZE... İTTİRET BURALARDA SÜRÜNMEYİ...

...BİR YERDE BİR TUHAFLIK VAR BU İŞTE... AMA NEYDİ, BULAMIYORDUM!

İKİ GÜN SONRA İŞ ARAMAKTAN BUNALIP NURİYE GİTTİM...
NURİİİ.. NURİİİ
...YOKTU...

...BİRDEN TEKNEYE TAKILDI GÖZÜM...
ZAMANINDA GÜZELMİŞ AMA... ÇAY SÜZGECİ GİBİ OLMUŞ...

SENELERDİR BURDA YATAR DURUR... TAMAMEN ÇÜRÜDÜ GİTTİ...
KEH... KEH...
YÜZMEZMİ?

...BALIKLAR YÜRÜMEYE BAŞLADIĞINDA, BU DA YÜZMEĞE BAŞLAR... ONİKİ YILDIR SU YÜZÜ GÖRMEDİ... SAHİPSİZ KAYIK NOOLUCAK!...
SAHİPSİZMİ?
HII... YILLAR ÖNCE ÖLDÜ SAHİBİ...

MEMLEKETİMİZİ TAN

HADİ KAPTAN, HAREKET ETMİYOR MUYUZ?
BİR DAKKA. ŞURDA PUANLI GÖMLEKLİ BİRİ KOŞUYO. ONU DA BEKLİYELİM.
VUUT VUUT
GAAK GAAK
AVRUPA'YA OKUMAYA GİDİYOSUN. AMA BU ALDIĞIN SES, HASRETİNİ GİDERMEYE YETÇEK Mİ ABİ?
MÜSAİT BİR YERDE DURUR MUSUN. DİĞER KÖPRÜ ÇOK YAZICAK. EN İYİSİ, BEN BURADAN ATLIYİM...
USTACIM, EN YAKIN KUNDURACI SİZSİNİZ. ATIN ŞURAYA BİR PERÇİN. BU KÖPRÜ BİR SÜRÜ İNSANA HİZMET VERİYO...
BAK, BU KÖPRÜYÜ SANA 3 MİLYONA BIRAKIRIM. HER GEÇENDEN 500 LİRA KESSEN HEMEN PARAYI ÇIKARIRSIN.
BURDAN GEÇERKEN KÖPRÜ SALLANMIYO MU, HEMEN UYKUM GELİYO...

Bu köprünün bir de altı var

KÖPRÜALTI

Adı üstünde köprüaltı... Galata Köprüsü'nün altındaki meyhane, birahane ve kahvehanelere, daha doğrusu burdaki muhabbetlere genel olarak **"köprüaltı"** deniliyor..

Burada 1928'den beri faaliyetini sürdüren tarihi bir kahve var. Bu kahve, köprüyle bütünleşmiş durumda ve 45 yıldır İbrahim Amca (68) ve arkadaşı Recep Amca (66) tarafından işletiliyor. Söylediklerine göre de dünyanın en iyi nargilesi burda yapılıyor. Hem de sarma diil elle. Kahve, sabah 5'te açılıyor, gece 12'de kapanıyor. İbrahim ve Recep Amca'lar, piyangodan 15 milyar çıksa bile, "yine aynı işi yaparız" diyorlar. Bu işlerine aşık iki ihtiyar delikanlının en büyük kaygılarıysa yapılan yeni köprüde kendilerine öncelik tanınmaması ve açılacak ihalede yer almaya güçlerinin yetmemesi. İbrahim Amca, dergimiz aracılığıyla Belediye Başkanı Nurettin Sözen'e sesleniyor: **"Dünyanın en iyi nargilesinin yapıldığı, tarihle bütünleşmiş kahvemiz için bize öncelik tanıyın"**

Köprüaltı kahvesine kimler geliyor?... Çoğu emekli ağır oturaklı nargileci amcalar (ki onlar başköşede oturuyor), üniversite öğrencileri, gemiciler, dalgıçlar, turistler, artistler, müzisyenler, ressamlar ve diğer köprükolikler... Çok çeşitli ve cins insan geldiği halde, olağanüstü bir uyum ve karşılıklı hoşgörü kendini belli ediyor. Zaten mekana girer girmez, ilk hissettiğimiz şey, ağır oturaklı bir havayla birlikte, inceden inceye yürüyen bir racon muhabbetinin varlığı oluyor. Bu racon çerçevesinde çok neşeli olaylara, örneğin beceriksizce nargile içme-

İşte köprüaltı kahvesi tiplerinden bazıları...

TESADÜF

YAZIP ÇİZEN → İLHAN ERTEM

MEMLEKETİMİZİ TANIYALIM

GALATA KÖPRÜSÜ

(İstanbul'un bu eski ve güzel köprüsünü yakında hiç acımadan kaldıracaklar haberiniz var mı?)

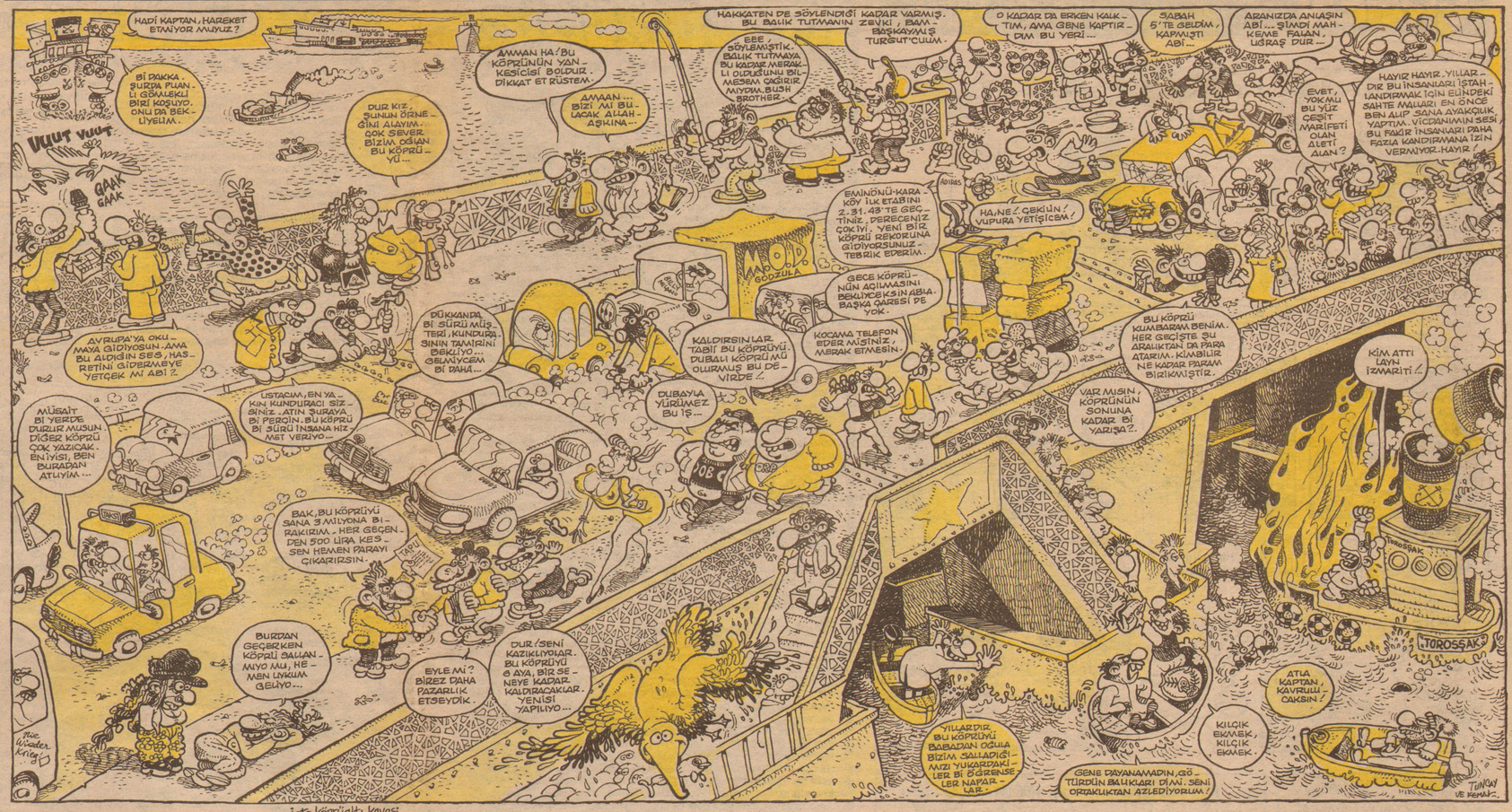

Bu köprünün bir de altı var

KÖPRÜALTI

Adı üstünde köprüaltı... Galata Köprüsü'nün altındaki meyhane, birahane ve kahvehanelere, daha doğrusu burdaki muhabbetlere genel olarak **"köprüaltı"** deniliyor..

Burada 1928'den beri faaliyetini sürdüren tarihi bir kahve var. Bu kahve, köprüyle bütünleşmiş durumda ve 45 yıldır İbrahim Amca (68) ve arkadaşı Recep Amca (66) tarafından işletiliyor. Söylediklerine göre de dünyanın en iyi nargilesi burda yapılıyor. Hem de sarma diil elle. Kahve, sabah 5'te açılıyor, gece 12'de kapanıyor. İbrahim ve Recep Amca'lar, piyangodan 15 milyar çıksa bile, "yine aynı işi yaparız" diyorlar. Bu işlerine aşık iki ihtiyar delikanlının en büyük kaygılanışa yapılan yeni köprüde kendilerine öncelik tanınmaması ve açılacak ihalede yer almaya güçlerinin yetmemesi. İbrahim Amca, dergimiz aracılığıyla Belediye Başkanı Nurettin Sözen'e seslenıyor: **"Dünyanın en iyi nargilesinin yapıldığı, tarihe bütünleşmiş kahvemiz için bize öncelik tanıyın"**

Köprüaltı kahvesine kimler geliyor?... Çoğu emekli ağır oturaklı nargileci amcalar (ki onlar başköşede oturuyor), üniversite öğrencileri, gemiciler, dalgıçlar, turistler, artistler, müzisyenler, ressamlar ve diğer köprükölikler... Çok çeşitli ve cins insan geldiği halde, olağanüstü bir uyum ve karşılıklı hoşgörü kendini belli ediyor. Zaten mekana girer girmez, ilk hissettiğimiz şey, ağır oturaklı bir havayla birlikte, inceden inceye yürüyen bir racon muhabbetinin varlığı oluyor. Bu racon çerçevesinde çok neşeli olaylara, örneğin beceriksizce nargile içmeye çalışan turistlere ya da 20'lik bir öğrenci gençle 70 yaşındaki bir beyefendi amcanın tavla atışına rastlayabilirsiniz.

Bir keresinde dergiye gelirken, bir çay içmek için köprüaltına uğramıştım. İçeri giysileri ve hallerini benim bile yadırgadığım iki genç geldi. Kulağı küpeli, parmaklarında onbeşe yakın yüzüğü olan siyahlar içinde çok uzun saçlı, yırtık giysili bir delikanlı ile yanında burnunda hızma olan, kafası yarıya kadar kazınmış olan saçları da kırmızı boyalı bir kız girdi. Kimse dönüp bakmadığı gibi biraz sonra bunlarla Kahveci Gazi ile mekandan bir kaç yaşlı insan ile hal hatır muhabbeti oldu.

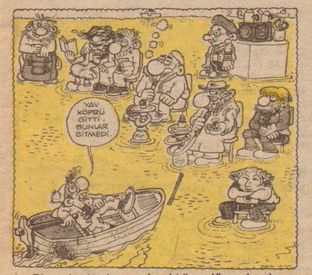

Bir aralarda sigarayı bıraktığım dönemler duman ihtiyacını karşılamak için biraz da meraktan nargile

Nargile içen müdavimlerden bazıları ile konuştuk. Göztepe'den hergün nargile içmeye buraya gelen kaptan emeklisi Mustafa Coşkun 20 senedir düzenli geliş gidişini aksatmamış. Recep Ötüken Bakırköy'den geliyor. En eşkilerden 40 senedir devam ediyor. Müdür Bey İş Bankası'ndan emekli, subaylığı sırasında (askerliğini suvari olarak yapmış) atla geliyormuş postasıyla beraber. Vatman emeklisi Ziya Doğanay, tramvay yeniden Beyoğluna konulunca görevi çağrılmış. Emekliliği sırasında yevmiyeli bir işte çalışırken, daha az para ya bu işini bırakıp yeniden vatmanlığa soyunmuş. Ona göre vatmanlık çok daha keyifli. Eskiden köprüden de tramvay geçermiş. İstanbul'un canlı tanıkları köprükolik bu insanlar köprü kalktıktan sonra ne yapacaklarını bilmiyorlar.

Köprüaltı Birahaneleri

Daha çok öğrencilerin devam ettiği son derece salaş görünümlü bu birahanelerden NEŞE, yukarda anlattığımız tarihi kahvenin hemen solunda; ARZU az ilerisinde solunda bulunuyor. Müşterisi biraz daha farklı KEMANCI ise köprünün karşı tarafında, bir başka dubanın üstünde yer alıyor. Neşe ve Arzu'da bira 2500 lira, daha çok arabesk ve "devrimci" özgün müzik çalınıyor, dışardan getirilen kasetler hiç itiraz edilmeden teybe konuluyor. Ve buralarda sık sık kavga çıkıyor. Kemancı, korkunç derecede karmaşık bir dekora sahip. Duvarlar gemici fenerleri, kilim motifleri, cankurtaran simidi, "Varolmanın Dayanılmaz Hafifliği" filminin afişi, kadın posterleri, gitar, yanmayan disko lambası, gemi

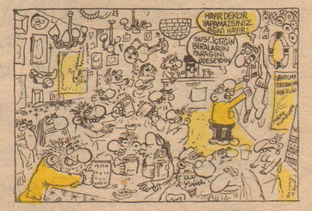

makaraları, birbirine eklenmiş avizeler, karikatürler, makremeler, özdeyişler, sayması bile yorucu daha yüzlerce aksesuarlarla dolu. Karşısındakinin sesini duyamayacağın kadar yüksek volümlü bir müzik mevcut. İçerde sallan hareket et ritmi hakim, dans edenler bile var. Öpüşen çiftlere ve zaman zaman daha sota köşelerde malum masaaltı temaslara rastlamakda mümkün. Buraya da daha çok öğrenciler geliyor. Kızlar yalnız gelebiliyor, bunlar hayli frig (serbest) kızlar. Söylendiğine göre burada geçirilen bir akşam, geceye sürpriz (!) uzanışlar yaratabiliyor.

Garsonlar canayakın ve müşterilerle laubali görünüyorlar. Ve ilginç bir not, geçen yıl mutfaktan bir aşçı denize düşüp boğulmuş.

T. AKGÜN

YALIM GALATA KÖPRÜSÜ (İstanbul'un bu eski ve güzel köprüsünü yakında hiç acımadan kaldıracaklar haberiniz var mı?)

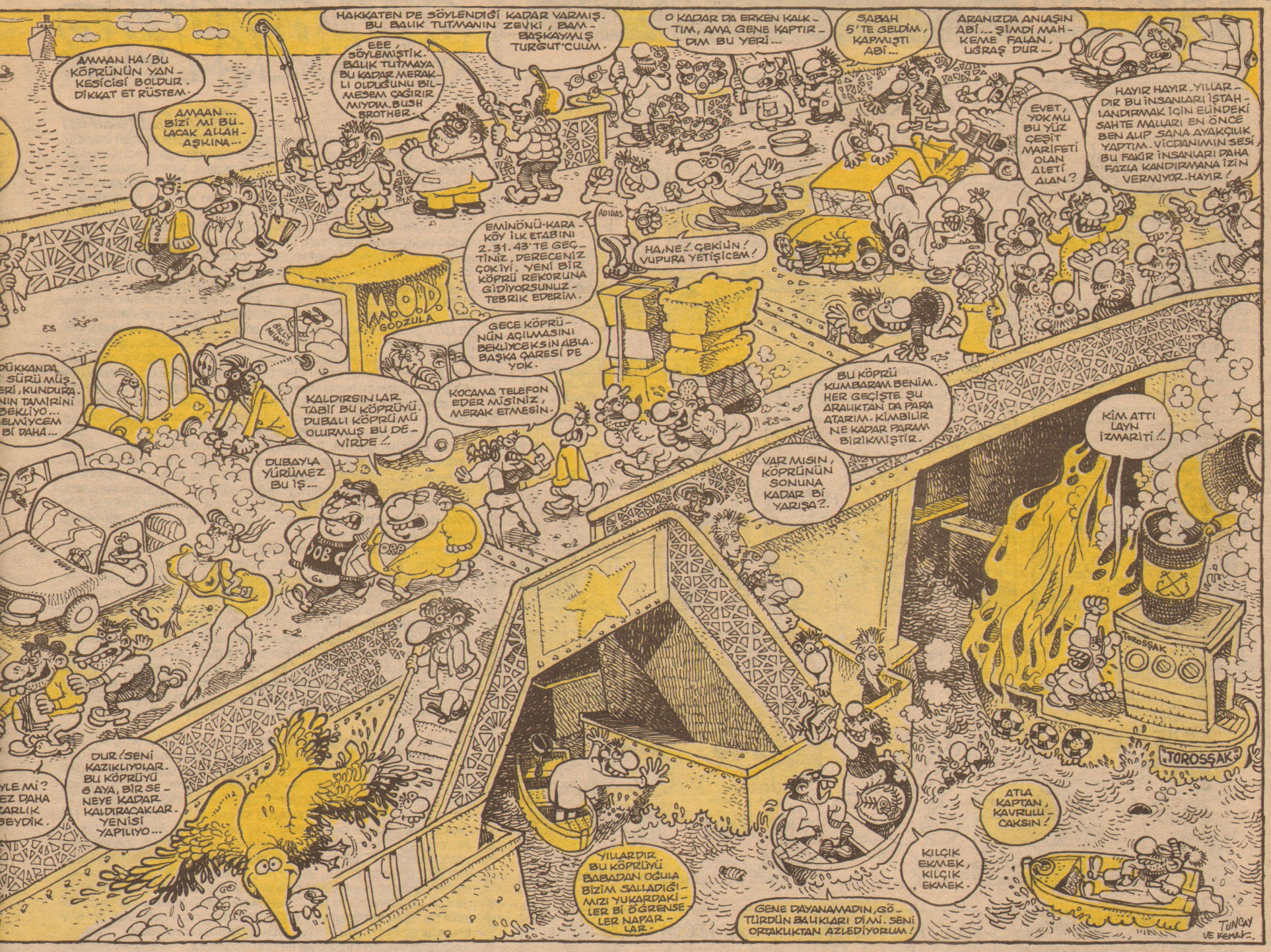

ye çalışan turistlere ya da 20'lik bir öğrenci gençle 70 yaşındaki bir beyefendi amcanın tavla atışına rastlayabilirsiniz.

Bir keresinde dergiye gelirken, bir çay içmek için köprüaltına uğramıştım. İçeri giysileri ve hallerini benim bile yadırgadığım iki genç geldi. Kulağı küpeli, parmaklarında onbeşe yakın yüzüğü olan siyahlar içinde çok uzun saçlı, yırtık giysili bir delikanlı ile yanında burnunda hızma olan, kafası yarıya kadar kazınmış olan saçları da kırmızı boyalı bir kız girdi. Kimse dönüp bakmadığı gibi biraz sonra bunlarla Kahveci Gazi ile mekandan bir kaç yaşlı insan ile hal hatır muhabbeti oldu.

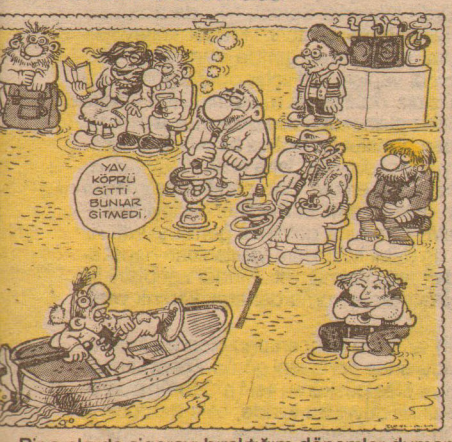

Bir aralarda sigarayı bıraktığım dönemler duman ihtiyacını karşılamak için biraz da meraktan nargile içmek için kahveye devam ediyordum. Kız arkadaşımın da yanımda olduğu bir keresinde, kız arkadaşım sigarasını yakmak için ateş bulamadı. Benim nargilemin közünden sigarasını yakmaya çalıştı. ikimiz de Recep amcadan ağır azar işittik. Çünkü yapılan şey nargile raconuna aykırıydı. Ve büyük hakaretti. Kız arkadaşım cahilliğinden ben de onu uyarmama sorumsuzluğundan bir sürü laf işittik.

Nargile içen müdavimlerden bazıları ile konuştuk. Göztepe'den hergün nargile içmeye buraya gelen kaptan emeklisi Mustafa Coşkun 20 senedir düzenli geliş gidişini aksatmamış. Recep Ötüken Bakırköy'den geliyor. En eskilerden 40 senedir devam ediyor. Müdür Bey İş Bankası'ndan emekli, subaylığı sırasında (askerliğini suvari olarak yapmış) atla geliyormuş postasıyla beraber. Vatman emeklisi Ziya Doğanay, tramvay yeniden Beyoğluna konulunca göreve çağrılmış. Emekliliği sırasında yevmiyeli bir işte çalışırken, daha az para ya bu işini bırakıp yeniden vatmanlığa soyunmuş. Ona göre vatmanlık çok daha keyifli. Eskiden köprüden de tramvay geçermiş. İstanbul'un canlı tanıkları köprükolik bu insanlar köprü kalktıktan sonra ne yapacaklarını bilmiyorlar.

Köprüaltı Birahaneleri

Daha çok öğrencilerin devam ettiği son derece salaş görünümlü bu birahanelerden NEŞE, yukarda anlattığımız tarihi kahvenin hemen solunda; ARZU az ilerisinde solunda bulunuyor. Müşterisi biraz daha farklı KEMANCI ise köprünün karşı tarafında, bir başka dubanın üstünde yer alıyor. Neşe ve Arzu'da bira 2500 lira, daha çok arabesk ve "devrimci" özgün müzik çalınıyor, dışardan getirilen kasetler hiç itiraz edilmeden teybe konuluyor. Ve buralarda sık sık kavga çıkıyor. Kemancı, korkunç derecede karmaşık bir dekora sahip. Duvarlar gemici fenerleri, kilim motifleri, cankurtaran simidi, "Varolmanın Dayanılmaz Hafifliği" filminin afişi, kadın posterleri, gitar, yanmayan disko lambası, gemi

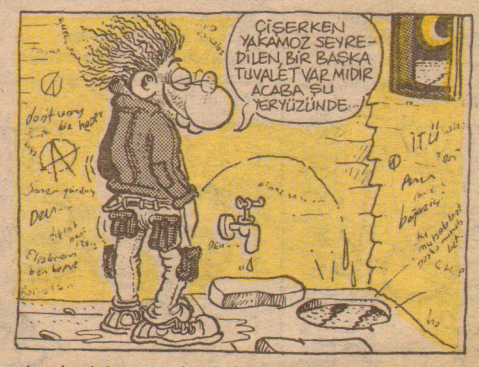

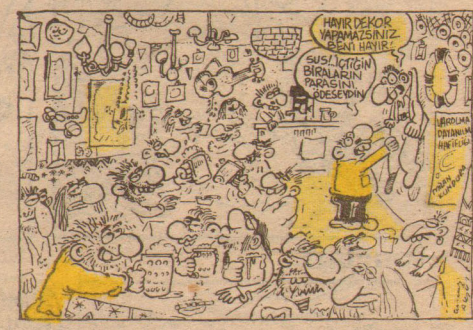

maketleri, birbirine eklenmiş avizeler, karikatürler, makremeler, özdeyişler, sayması bile yorucu daha yüzlerce aksesuarlarla dolu. Karşısındakinin sesini duyamayacağın kadar yüksek volümlü bir müzik mevcut. İçerde sallan hareket et ritmi hakim, dans edenler bile var. Öpüşen çiftlere ve zaman zaman daha sota köşelerde malum masaaltı temaslara rastlamakda mümkün. Buraya da daha çok öğrenciler geliyor. Kızlar yalnız gelebiliyor, bunlar hayli frig (serbest) kızlar. Söylendiğine göre burada geçirilen bir akşam, geceye sürpriz (!) uzanışlar yaratabiliyor.

Garsonlar canayakın ve müşterilerle laubali görünüyorlar. Ve ilginç bir not, geçen yıl mutfaktan bir aşçı denize düşüp boğulmuş.

T. AKGÜN

ERGEN

Serhat Gürpınar

Eve arkadaş...

Kimya yazılısı...

Kandiller yanınca...

Parmak...

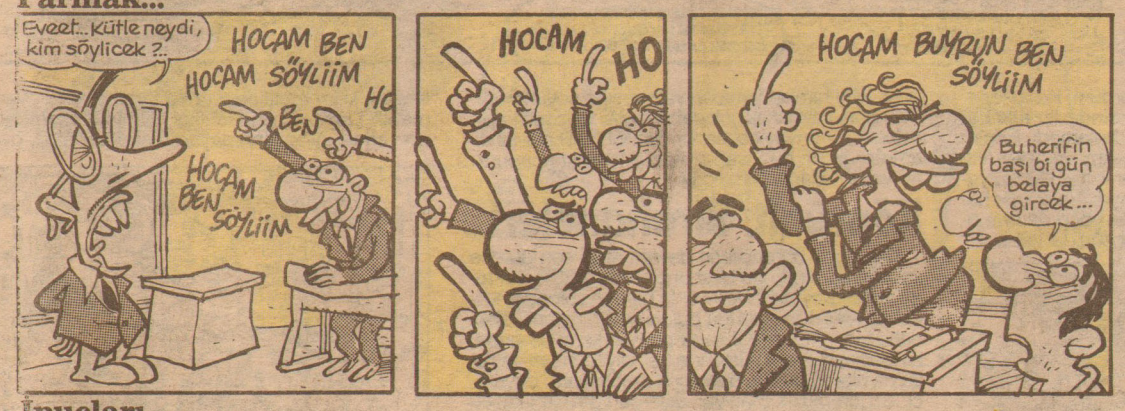

İpuçları...

MİZAH ÖYKÜSÜ

BOYKOTÇULAR

Onur E. Haziran

Emniyet müdürü hışımla yerinden fırladı. "Nee, ne demek boykot? Yine mi?" Yardımcısının cevabını beklemeden ayağa fırladı. Odayı bir baştan bir başa sıkıntıyla adımlamaya başladı. Alnında biriken boncuk boncuk terleri elinin tersiyle silerken gözü duvardaki portrelere takıldı. Bunlar kendinden önce görev yapan emniyet müdürleriydi. Hepsi de kendisine, "Hadi bakalım, ayıkla pirincin taşını" der gibiydi. Sonra, hemen her zaman olduğu gibi, 1952-56 arası emniyet müdürünün bakışlarına yakalandı. Bu bakışlardan da sanki, "Azizim sana temiz bir sopa gerek. Bu işi yapamıyorsun. Ama buna rağmen ne istifayı düşünüyor, ne de yaş haddinden emekliliğe razı olmuyorsun. Ah seni bir elime geçiricektim ki! " mesajı dalga dalga yayılıyordu. Emniyet müdürünün yüzü bunun üstüne sunturlu küfürler işitmişcesine kıpkırmızı kesildi. Kendisine laf söyleme cüretini gösteren moruğa dilini çıkardı. Memnuniyet ifade eden bir tarzda kikirdeyerek gülmeye başlayınca yaşlı müdür durur mu? "Seni kebapçı çırağı kılıklı seni. Bu makamı nasıl işgal edersin hergele " diye yapıştırıverdi. Devam edecekti ki artık canına tak eden müdür, 1952-56 dönemi müdürünün portresini hırsla yerinden söküverdi ve usta bir atıcının hızı ve yetkinleşmiş bir nişancının deneyimiyle portreyi aralık duran pencereden dışarıya fırlattı. Sonra, zafer kazanmış bir savaşçı edasıyla, duvarda asılı duran portreleri tek tek , "Bu da size ders olsun " dercesine gözden geçirdi. Ancak işittikleri pek onun hoşuna gidecek türden değildi. Ağıza alınmayacak her türlü küfürün yanı sıra "meslek haysiyeti"ni derinden vuran hakaretler gırla gidiyordu. Müdür bu moruklarla yine başa çıkamayacağını anlamıştı. Boğazını temizledi, yutkundu ve kravatını çekiştirerek bir süredir kendisini şaşkınlıkla izleyip duran yardımcısına döndü. "Düş önüme bakalım, görelim şu boykotçuları" emrini verdi.

Boykotçular denince üniversitede yemek ya da ders boykotu yapan öğrenciler, işyerlerinde boykot uygulayan işçiler gelir. Bizim anlattığımız boykotçular bu sınıflandırmalardan hiç birine girmiyor. Bu boykotçular polis muhabirleri ve haber yazmama eylemi yapıyorlar.

İşte bu sözünü ettiğimiz boykotçuların odasına Emniyet müdürü yardımcısıyla birlikte hışımla girdi. Muhabirlerin bir çoğu defalarca seyrettikleri bir film başlamışcasına sıkıntıyla esnemeye koyuldular. Biri hariç hepsi yumuşak koltuklarına gömülmüşler, gözleri yarı yarıya kapalı uyuklar vaziyetteydiler. Kısa boylu, sarışın fırça saçlı, göbekli, Servet isimli muhabir ayaktaydı. Servet, huzur veren, akupunktur, vibratör, şişme kadın, Türk sultanları ve Amerikan kovboyları posterleri dağıtmasıyla tanınan bir gazetenin polis muhabirliğini yapıyordu.

Servet'le müdürün "mülakat"ları neredeyse klasikleşmiş bir şekilde başladı. Servet: "Ooo, nasılsınız sayın müdürüm? Biz de sizi bekliyorduk. " Müdür: "Bırak şimdi bu ayakları. Nedir ulan bu sizden çektiğim, ha? Yine mi boykot? Hangi yüzle.. " Servet: "Efendim biliyorsunuz, bazı naçizane ihtiyaçlarımız var." Servet'i diğer arkadaşları "Evet, naçizane ihtiyaçlar " korosuyla doğruladılar. Servet devam etti: "Yoksa bizim başka bir niyetimiz yok. Samimi olduğumuzu siz de biliyorsunuz". Emniyet müdürü sinirlerine hakim olmak için zor tutuyordu kendini, "Tabii, tabii. Şu ayaklarınızın altındaki ipek halılar, şu son model video cihazı, televizyon, kristal avizeler, gömme banyo, kadife perdeler, hepsi de naçizane ihtiyaçlar değil mi? Ulan makamımı bile elimden aldınız be..." Servet müdürün sözünü keserek, "Bir kere bu makam odasını siz bize kendi isteğinizle bıraktınız. Siz söylüyordunuz hep karanlık diye... Öyle değil mi arkadaşlar? " dedi. Arkadaşları başlarını sallayarak onu doğruladı. " Yeter, gözüdoymaz herifler " diye ağzını açan müdür ise karşılık olarak az önce makam odasında eski meslektaşlarından işittiklerini gazetecilere saymaya başladı. Bu küfür yağmuruna alışkın olan muhabirler hiç istiflerini bozmadılar. Hatta bir tanesi uyuklamaya başlamıştı bile. Mülakatlarda zamanlamayı çok iyi kıvıran Servet müdürün koluna girdi ve bir yandan da "Buyrun, şöyle oturun, bugün çok yorulmuşa benziyorsunuz" dedi. Müdür söyleneni yaptı. Yatışmışa benziyordu. Sessizliği bozan yine o oldu. "Peki söyleyin bakalım, bu sefer ne istiyorsunuz?". Servet sözü aldı bunun üzerine! "Az önce de söyledim, naçizane istekler. Eee, sağlığımızı korumak için bir spor komleksinin buraya tesis edilmesi uygun olur diye düşündük. " Müdür: "Spor kompleksi mi?" "Evet, aldığımız istihbaratlara göre son günlerde yapılan operasyonlarda, ekipler spor aletleri kaçakçılığı yapan bir şebeke ortaya çıkarmışlar" diye sürdürdü sözlerini Servet, "Bu da bizim bu yöndeki talebimizi karşılayabileceğinizi gösterir." Müdür köşeye sıkışmıştı, ancak son hamlesini yapmaktan geride durmadı, "Yoksa?.." diye sordu. Servet cevabı yapıştırdı "Hiçbir operasyonunuzu yazmayız, basında yer almazsınız, dolayısıyla makamınız da tehlikeye düşer. Tabii ki bu ihtimali biz aklımızdan bile geçirmek istemiyoruz." Emniyet müdürü aklından "İbneler bu açıkça bir tehdit, ama elimden bir şey gelmez ki" diye geçirdi. Artık daha fazla dayanamazdı, "Peki çocuklar, siz boykotu sona erdirin, ben gereken talimatları vereceğim " sözleri ağzından dökülüverdi. Muhabirler deneyimlerinden yola çıkarak bunun teslim anlamına geldiğini görmüşlerdi. Az önce uyuklamaya başlayan da dahil koltuklara yayılanların hepsi ayağa fırladı. Uyuşukluklarından eser kalmamıştı. Müdür kendisini iyi niyet sözleriyle uğurlayan gazetecilere homurdanarak karşılık vererek oradan ayrıldı.

Makamına doğru yürürken az önce pencereden dışarıya fırlattığı 1952-56 dönemi emniyet müdürünün portresini gördü. "Seni kebapçı çırağı kılıklı hergele seni" diye ateş püsküren eski müdürün portresini yerden kaldırdı, binbir eziklik duygusu içinde, eski müdürlerin kendisine savurdukları bütün sunturlu küfürleri de sineye çekerek götürdü, duvardaki yerine astı.

BİTTİ..

Kakara Kikiri

Komiklik köşesi hiç utanmadan sunar

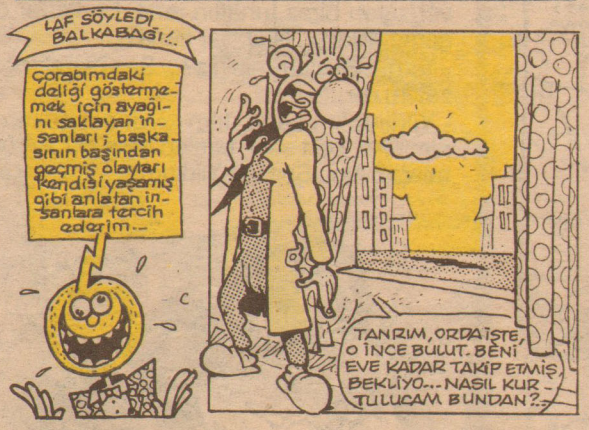

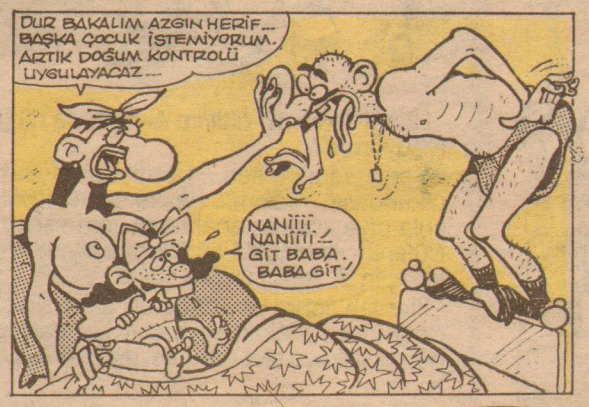

Evliya Çelebi

Camız Abi

Mehmet Çağçağ

● **Bir telefon sapığının beklentisi...**

● **Mahallenin veletleri...**

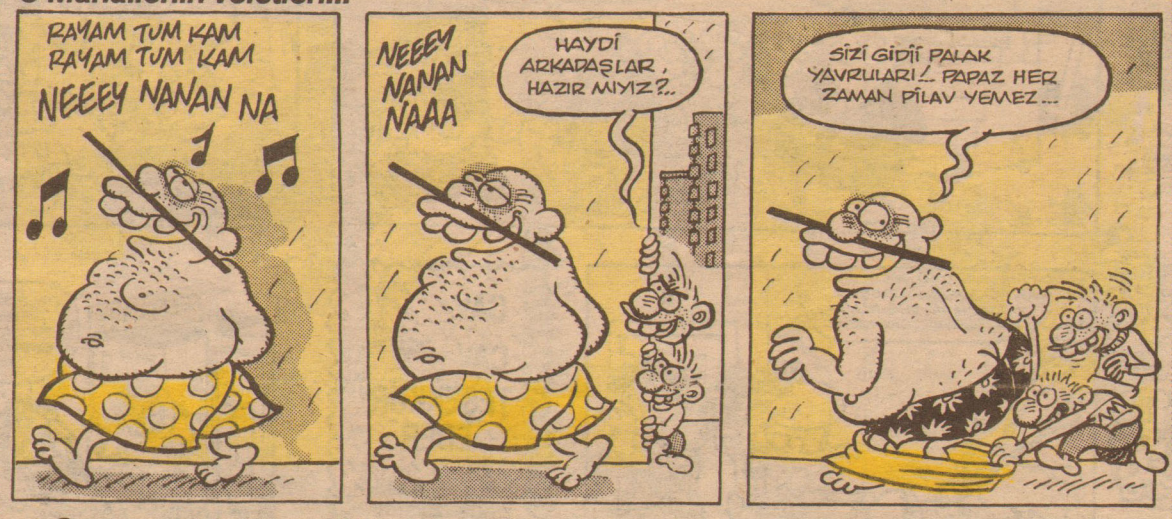

● **Canımız abla Şengül Hanım....**

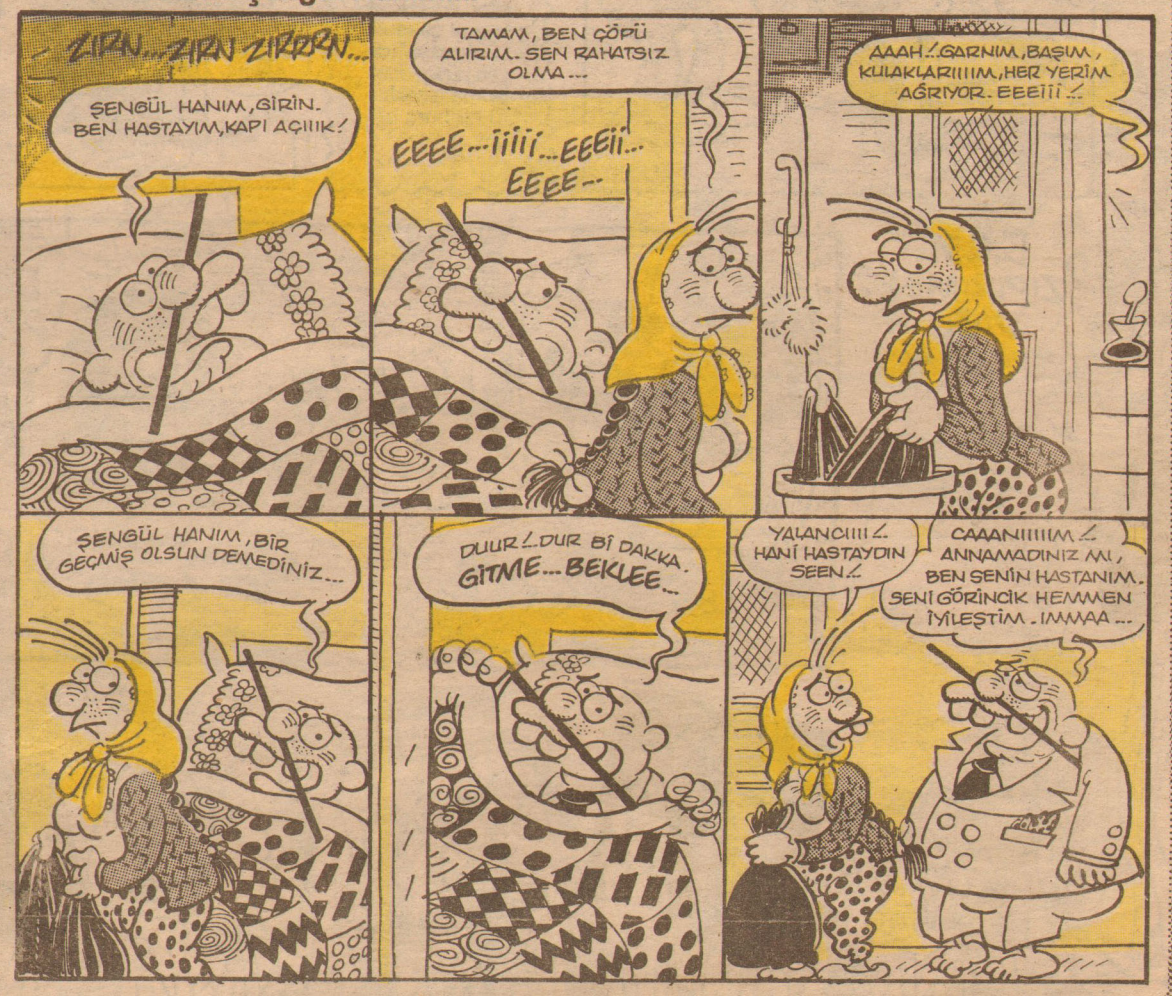

ŞAŞILASI muhabbetler

Vedat ÖZDEMİROĞLU

"Ay işigı süt kimin
Hırhız gezer it kimin"

Bir Telefon Zirvesi (ya da zırvası)

- Alo... Yıldırım sen misin?
- Yani nasıl ?...
- Şöyle ki,ben kiminle konuşuyorum şu an? Yıldırım mısın acaba ya da bir başkası mı herhangi? Bu konuya açıklık getir...
- Bir başkası olmadığım kanaatindeyim ....
- Tamam sen Yıldırım'sın....Ben Turgut... Amerika'dan arıyorum...
- Buyrun,ben Yıldırım Akbulut...
- Biliyorum Yıldırım... Aloo... Cevap versene Yıldırım... Alo... Alo...
- Yani nasıl alo?.
- Yeni formüllü alo. Yıldırım n'oldu sana? Evet zaten biraz tuhaftın ama, bu kadar da seme diildin... N'aptılar sana?...
- Turgut Bey siz misiniz?... Ses olarak benzettim de...
- Yıldırım'ım sana kim kıydı saf güvercinim...Ah, ben seni bırakıp niye geldim buralara? Alo.. Ses ver Yıldırım....

- Hangi Yıldırım? Yıldırım Aktuna'yla mı görüşüyorum?...
- Sen... Yıldırım sen... Dönülmez akşamın ufkundasın Yıldırım... Keşke sana çiçekleri sula diye köşkün anahtarını vermeseydim Büfenin vitrinindeki küçük eşantiyon viskileri içtin di mi?... Doğru söyle...
- İftardan sonra bir miktar etil alkol aldığım doğrudur... Fakat kimyasal bir reaksiyonun politikaya alet edilmesi fevkalede ayıptır...
- Ehi .. Ehihi... Yıldırım geberme emi! Demek alkollüsün ha, aferin lan, iç arasıra, takma kafana... Üzülme, yine süzülme çünkü sen bi tanesin... Hoşuma gittin...
- Hayır, ben bi yere gitmedim... Siz gittiniz... Buyrun, ben Yıldırım...
- Sus yorma kendini... Sadece sorularıma evet ya da hayır de, yeter... Çiçekleri muntazaman suladın mı?..
- .....
- Alo uyudun mu Yıldırım?...
- Uyuduğum iddiası yalandır... Sorunuza başımı iki yana sallamak suretiyle hayır cevabı verdim ama siz farketmediniz.... Makul karşılarım...
- Yıldırım, niye sulamadın çiçekleri? Yengen oyar seni...
- Musluğun yerini bulamadım... Ama merak etmeyin... Küçük şişelerdeki viskilerden çiçeklere de döktüm... Sanki yadırgadılar biraz...
- Peki böceklere süt verdin mi?... Ay, beni de şaşırttın Yıldırım... Sen şimdi git, uzun süre dinlen... Hiçbi gasteciyle falan konuşma... Ben gelene kadar işlere Adnan baksın...
- Hangi Adnan? Mesut Yılmaz mı? Ben Yıldırım buyrun... Alo... Alo...Yanlış numaraydı sanırım... Kapattılar....

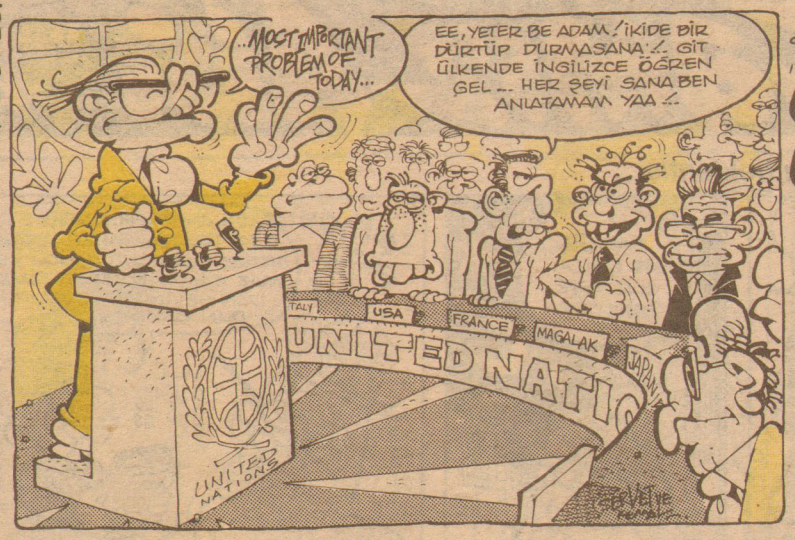

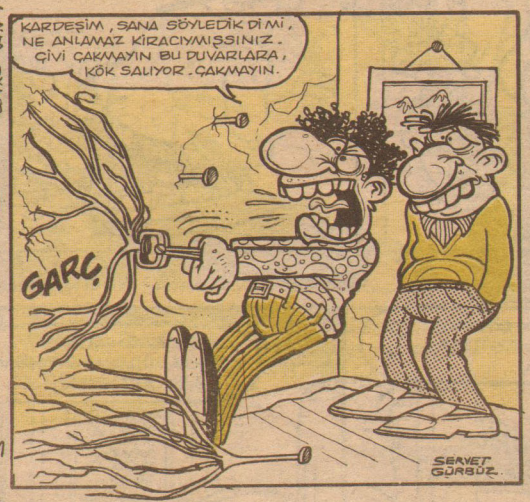

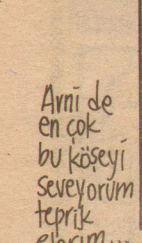

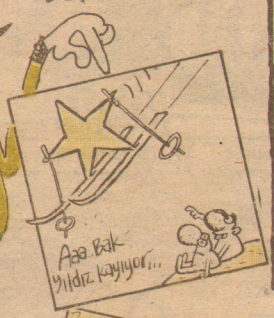

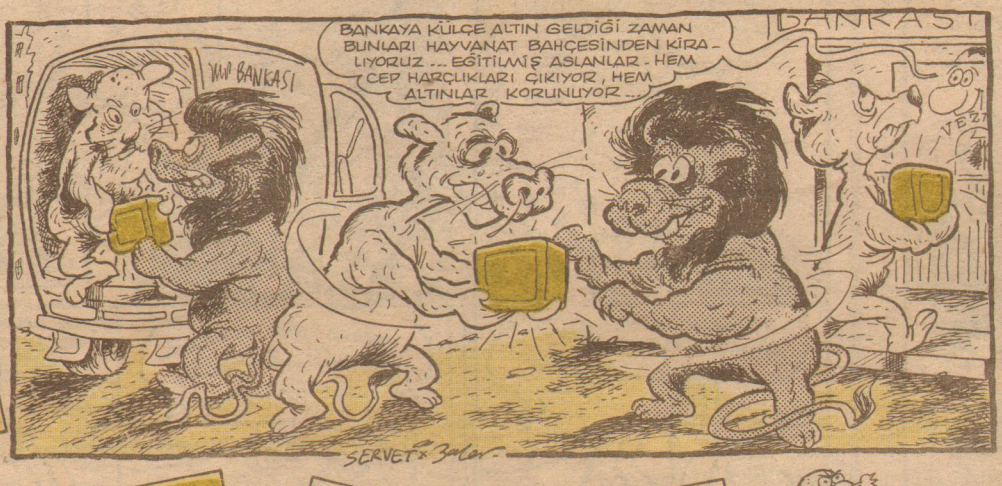

HAY AKLINLA BİN YAŞAYASIN KOMİKLİK!...

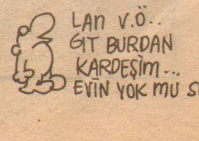

GAVAK GAVAĞIN ALTINDA İKİ DAŞ

Yazan: Servet Gürbüz
Çizen: Gürcan Gürsel

Özür: Galip Tekin'in rahatsızlığından dolayı öyküsünü yayınlayamıyoruz

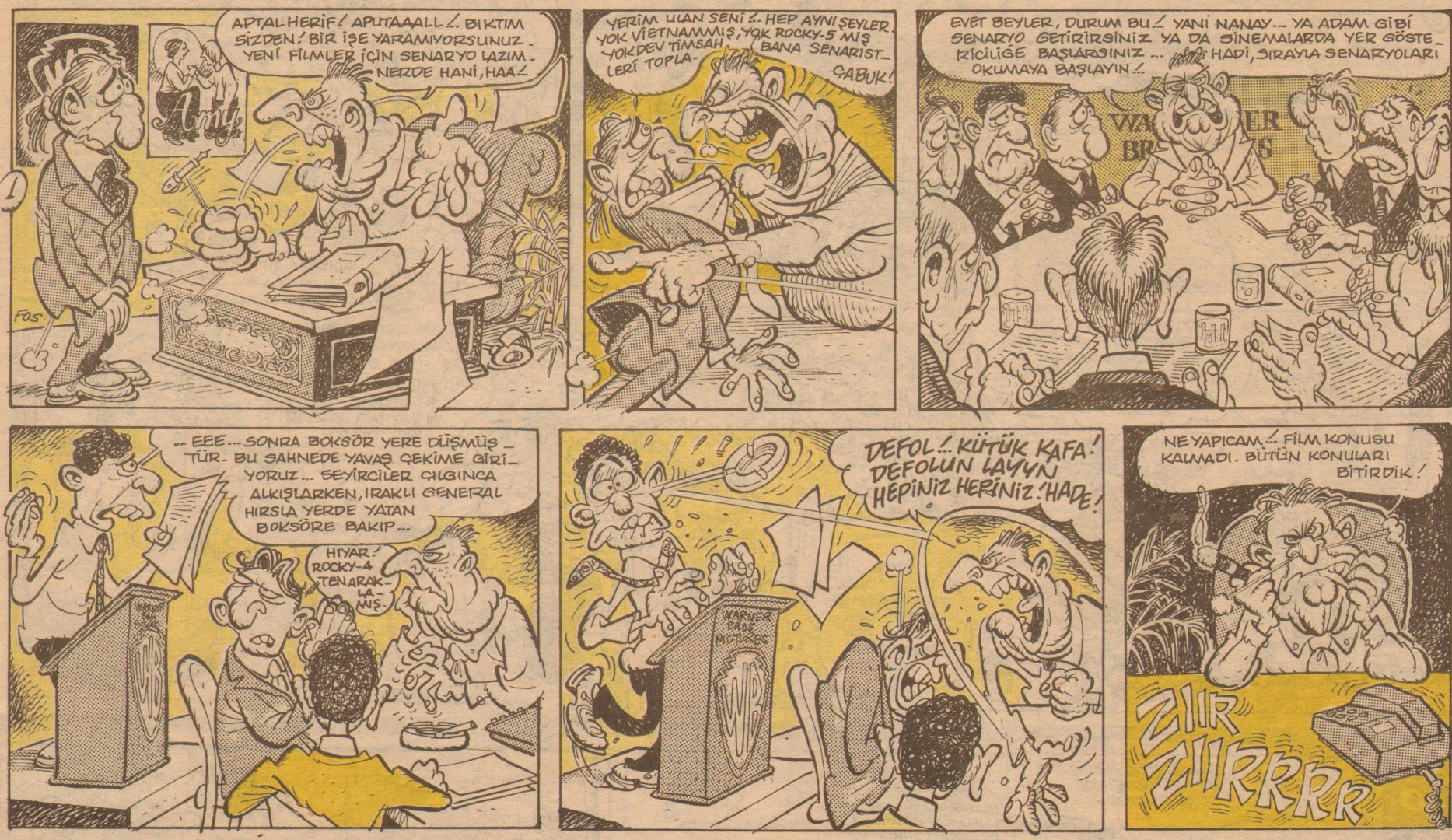

3.

24 SAATTİR YOLDAYIZ... BAKALIM...

--YORGUNLU-ĞUMUZA DE-ĞECEK Mİ?

DEĞER DEĞER

HADİ BEYLER, HERKES SIRAYA. BUNDAN SONRASI BAĞAKLARINIZA KALIYOR... SENARYOLAR KAPANIN OLUR.

UNITED ARTISTS

TCDD

20th CENTURY FOX

UNIVERSAL PICTURES

YİKHU!..

WARNER BROS. PICTURES

METRO GOLDWYN MAYER

HİHEEY!

BENİM OLCEK!

UNITED ARTIST

--BİRDEN BALIK DİLE GEL-MİŞ, KONUŞMUŞ-- EY OĞLAN, YİĞİT OĞLAN, BIRAK BENİ... BIRAK Kİ SANA DUA EDEYİM 40 GÜN YOLUNA GÜLLER BEZEYİM...

HADİ BE!.. ÖNCE BEN GELDİM MANYAK.

ADAM GETMİŞ BAHMIŞ BİR GAVAK. GAVAĞIN ALTINDA İKİ DAŞ-- BİRİ BOZ, BİRİ GARA... DUTMUŞ ALACAGEYİĞİ SÜRMÜŞ GURT DAĞINA... O GECE Bİ FIRTINA, BİR FIRTI-NA... OOVVV...

20th CENTURY FOX

APTAL HERİF! ÖNCE BEN GELDİM. BU DEDEYİ BEN KAPTIM. SEN BAŞKASINA GİT...

SONY

%100 Zafer Temo-şin

Bİ ÜÇLÜ PRİZ ALALIM... BÖYLE YARIŞMAK ZOR OLUYOR...

EVET... ÜSTELİK HEP BURAK KAZANIYOR. ONUN MÜZİKLERİNİ DİNLEMEK ZORUN-DA KALIYORUZ.

PATA KÜTE ÇAAT

DOO, GEEE. Mii...

"RE"leri söyli-yemiyorsun... Sınıfta kaldın...

MAGİC KİSA

AY... O SİNİRLİ ADAM HÂLÂ ORDA... SAK-LANAYIM...

İnsanların eksik yönleriy-le alay eden bu karikatüre siyah çelenk koyuyo-rum.

EVDEN ERKEN ÇIKTIM. HAVA ÇOK SICAKTI. ŞİMDİ SOĞUDU BİRAZ. BRRRR...

"Erken"den kasti ne? Aman Allahım Olamaz!

HABER

II. DÜNYA SAVAŞI NAZİLERİNDEN HAMDULLAH TARTAN, SAM-SUN'UN ALA-ÇAM İLÇE-SİNDE ÖLDÜ.

CİİK CİK CİK

CİK CİRRAK CİK CİİİİK!

Kuşların dilinden anlayabilseydi-niz, yukarıdaki karikatüre çok güler-diniz... Çok değer verirdiniz esprisi-ne... Kimbilir belki de dilinden anlaya-madığımız için dediklerine değer ver-mediğimiz ne kadar çok insan vardır..

Yemek yerken tamam... Hadi tuvalette de eyvallah, ama kavga ederken okuma şu gasteyi ya.. Tadı kaçıyor...

EY oğul... Nerde o eski Ramazanlar?. O zamanlar en güzel kıyafetlerimizi giyip dergide çalışmaya giderdik. Şimdi olduğu gibi, o günlerin de gözde konuları vardı... Ben her konuda başarıyla at koşturdum oğul... Al işte, sana iki eski karikatürüm... (Sene: 1934)

ZAM

ESNAF

MEMUR - Yok, ben o kazığı yemiyeyim, oruçluyum keza.

EL SABAH

KADIN - Kocacığım, ben papatya olmaya karar verdim.
ARKA PLANDAKİ KOCASI - Sus! Edepsiz! Bi daha Turgut'un karısıyla görüştüğünü duyarsam yolarım yapraklarını!

AVNİ

Oğuz Aral

VAH YAVRUCUK.. KURU SİMİTLE BESLENİYOR.

TABİİ, KÖTÜ GIDA YÜZÜNDEN DE BİR TÜRLÜ GELİŞEMİYOR...

PAS VERSENE LAN AVNİ.

BÜÜYAA

ŞUNLARA BAK!. BUZ GİBİ ÇAMURUN İÇİNDE ZATÜRRE OLACAKLAR.

ZAVALLI ANNELERİNİN DE ÜSTLERİNİ TEMİZLEMEKTEN CANLARI ÇIKIYORDUR.

NOOLDU BE? NE GÜZEL OYNUYORDUK.

AL SANA KOCA BİR MUZ.. BUGÜN YİNE İYİSİN.

HIH, SÖZÜM ONA İYİLİK YAPIYORLAR. ÇOCUĞU SONUNDA DİLENCİ YAPACAKLAR...

EVET ONURSUZ BİRİ OLACAK.

UVVAA..

VAAV!

NEDEN AĞLIYORSUN YAVRUM? AĞLAYANI KİMSE SEVMEZ.

ERKEK ADAM AĞLAMAZ AYIP.

ŞİMDİDEN BÖYLE OLURSA, İLERDE ADAM KESER BU VELETLER.

EVET KORKUNÇ BİR GENÇLİK YETİŞİYOR. ALLAH ENCAMIMIZI HAYRETSİN!.

Serhat Gürpınar

Geldiğinizi haber veriyim efendim. Biraz bekleyin, nasılolsa sese gelirler...

Şeyy, Füsuncum. Bizde elektrikler kesildi de... Buzdolabı biraz sizde kalabilir mi diyecektim.

Naapım Kamilcim... Bazen çok sıcak oluyo...

SAUN

Stüdyoya konuk olarak yalnızca bi kişi gelmiş... Naapçaz, başlayalım mı programa?

PRAVOOO PRAVVOO!

özel eğlence

Buraya gökdelen yapılıyo... Daha alçakken inşaattan düşmeye alışıyim di mi? İlerde noolur neolmaz.

Hii... Sayın devlet başkanı giderayak yere mendil düşürdüler. Bu; ülkelerin, gelecekte iyi ilişkiler içinde olacağını gösterir...

Serhat Gürpınar 3.91

Soner Ormanbaba

Enis Özger

Oğuz Rize

Süleyman Akikol

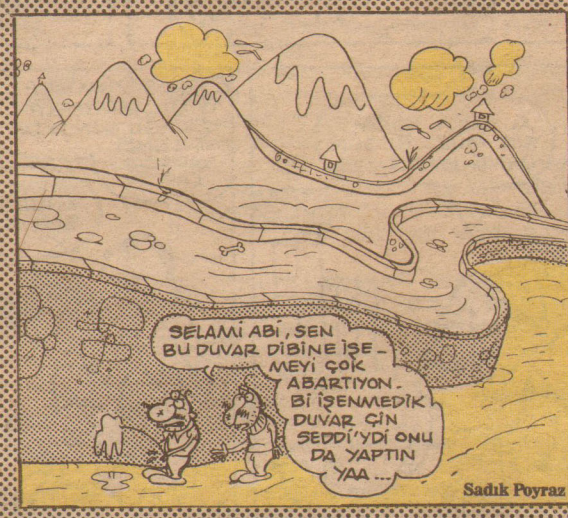

Sadık Poyraz

Yüksel Üngör

Yigithan Partal

Tan Yücel

Doğan Akıncı(Edirne)

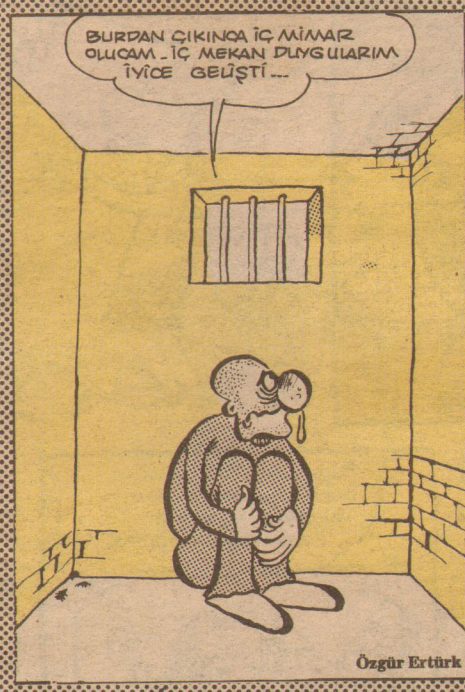

Özgür Ertürk

Andaç Gürsoy

AVNİ
SAYI:71
YIL:19
30 MART 1991 CUMARTESİ

SABAH Yayıncılık A.Ş. Adına Sahibi: **H. İLHAN ESEN**

Basıldığı Yer: Sabah Tesisleri, Medya Plaza
Basın Ekspres Yolu Güneşli- İstanbul

Tel: 574 54 92

Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**

Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **EMRE TİKİN**

Yönetim Yeri: Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No: 10
Kat: 3 Daire:6 Yeşilyurt- İstanbul

KIBRIS: 1200TL. - İNGİLTERE: 60P - AMERİKA: 1.5$ - HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7FF - İSVEÇ: 6.25 KRON